

عنوان مقاله:

بررسی سازو کار ارتباط مسکن و تعاملات اجتماعی ساکنین در قالب محله

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اکبر مختاریپور

سیمین باباحیدریان

خلاصه مقاله:

در شهرهای سنتی ایران، نواحی مسکونی به محله های مختلف و مجزا تقسیم می شدند و افراد با علایق مشابه یا سوابق یکسان در محله های خود برای تأمین راحتی، حمایت و امنیت بیشتر گرد هم می آمدند. در دوران معاصر، با رواج یافتن اقدامات شهرسازی جدید، محلات تازه تأسیس شهری با بی توجهی به پیشینه و ماهیت محلات سنتی، غلبه عوامل مادی بر معنوی و تسلط ماشین بر انسان، مفهومی کاملاً غریب و بی معنا پیدا کرده اند و تنها در حد یک واحد تقسیمات شهری به کارگرفته می شوند. ایجاد یک ساختار کالبدی مناسب برای جبران خلأ روابط اجتماعی - فرهنگی، توجه به محلات و تقویت فرهنگ محله محوری و حضور آحاد مردم در محلات و نقش آفرینی آنها در بازسازی زندگی اجتماعی و شکل گیری حرکت در کالبد شهر و اجزای آن خواهد بود. فرهنگ هر ملت منبع مهمی جهت بازشناسی نیازهای واقعی و نمادین مردم است، در واقع فرهنگ هر جامعه منشاء اصلی الگوهای رفتاری و هنجارهای مورد قبول آن جامعه است. تحقیق پیش رو می کوشد در راستای این نگاه، حوزه ای از این معماری را مطالعه کند که به بعضی شؤن انسانیان تمدن بر می گردد و لذا به شأن اجتماعی و فردی انسانهای مستقر در معماری آن توجه می کند. از آنجا که نخستین حضور انسان در فضای معماری، در محیط سکونت خود است و این مکان هنوز هم بزرگترین و گسترده ترین بستر تحقق این زندگی است، لاجرم این تحقیق به فضای مسکونی یا خانه، ارتباط آن با محله، همجواری ها و در قالب بزرگتر محله می پردازد.

کلمات کلیدی:

مسکن، تعاملات اجتماعی، محله، روانشناسی تعاملات اجتماعی، ویژگی های کالبدی شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380990>

